

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN
RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot gewij-
zigde vaststelling van de Wet toezicht kredietwezen.

De overweging van dit wetsontwerp in de afdelingen der Kamer heeft geleid tot de volgende opmerkingen.

§ 1. Vele leden beschouwden de indiening van dit wetsontwerp als een goede vervanging van de tijdelijke regeling, zoals deze is vervat in de thans geldende Wet toezicht kredietwezen.

Zij merkten op, dat, in zoverre bij het tot stand komen van de laatstgenoemde in 1952 van kracht geworden wet men de bedoeling had gehad om ten aanzien van de beste wijze van toepassing hiervan ervaring op te doen, de monetaire situatie sedertdien de Nederlandsche Bank generlei aanleiding heeft gegeven om van de haar daarbij verleende bevoegdheden tegenover de particuliere banken gebruik te maken. Deze leden konden zich hierover slechts verheugen. Verder meenden zij, dat het blijven rusten dezer bevoegdheden mede als een goed resultaat van onderling overleg tussen de Nederlandsche Bank en de betreffende bankinstellingen beschouwd kan worden.

Zij constateerden, dat bij de regeling, welke het onderhavige wetsontwerp beoogt te geven, zodanig overleg nog meer op de voorgrond zal gaan treden. De Nederlandsche Bank zal immers, wanneer dit wetsontwerp tot wet zal zijn verheven, slechts voorschriften ter beperking van het kredietwezen kunnen uitvoeren bij gebreke van overeenstemming met de betrokken instellingen. Het stemde deze leden tot voldoening, dat aldus thans op de preventieve werking van de wet de nadruk is komen te liggen, terwijl het hen wijders verheugde, dat eventuele voorschriften van de Nederlandsche Bank nog binnen een termijn van drie maanden bij de wet zullen moeten worden bekrachtigd en dan aan een termijn van ten hoogste twee jaren zullen gebonden zijn.

Enige leden brachten in herinnering, dat het wetsontwerp dient ter vervanging van de thans geldende tijdelijke regeling, die 1 januari a.s. expireert.

Ter voldoening aan artikel 9 van de Bankwet 1948, dat aan de Nederlandsche Bank N.V. opdraagt de gulden te reguleren op zodanige wijze als voor 's lands welvaart het meest dienstig is en daarbij die waarde zoveel mogelijk te stabiliseren, diende 's Ministers ambtsvoorganger in april 1951 een wetsontwerp in tot toezicht op het kredietwezen, dat, na tot wet te zijn verheven, op 16 mei 1952 in werking trad. De werkingsduur van deze wet werd in 1954 verlengd tot 1 januari 1957. De hier aan het woord zijnde leden verklaarden met het onderhavige wetsontwerp akkoord te gaan. Gehandhaafd is zowel het bedrijfseconomische als het sociaal-economische toezicht.

Principieel verschilt het thans voorgestelde ontwerp van de bestaande regeling, omdat nu het onderling overleg op de voorgrond wordt gesteld, waarop deze leden verder in dit verslag nog nader wilden ingaan.

De bezwaren tegen de nog geldende wet zijn op voldoende wijze uit de weg geruimd en het is een gelukkige omstandigheid, dat het overleg tussen belanghebbenden geleid heeft tot

een alleszins aanvaardbare regeling, waarin zowel het sociaal-economisch als het bedrijfseconomisch toezicht zijn permanent karakter heeft gevonden.

Bij de behandeling van het wetsontwerp tot toezicht op het credietwezen in 1951 werd door de Christelijk-Historische Eerste Kamer-fractie hoofdzakelijk bezwaar ingebracht tegen de centraliserende regeling van het sociaal-economische toezicht (Voorlopig Verslag dezer Kamer over genoemd wetsontwerp (no. 2149, Tweede Kamer, zitting 1950—1951, gedrukt stuk dezer Kamer, zitting 1951—1952, no. 34, blzz. 3 en 4).

Ook deze leden achtten het verheugend, dat dit toezicht thans veel soepeler is ontworpen. Immers, pas wanneer het hierboven besproken onderling overleg tussen belanghebbenden tot geen goede resultaten mocht leiden, zal de Nederlandsche Bank de bevoegdheid hebben algemene voorschriften aan daarvoor in aanmerking komende groepen van kredietinstellingen te geven. De Nederlandsche Bank heeft deze bevoegdheid, naar het inzicht dezer leden, nodig naast haar disconto- en openmarktpolitiek.

§ 2. Enige leden achtten het mede aan het Regeringsprogramma 1951, waarbij ons volk een consumptiebeperking aanvaardde, te danken, dat de huidige Wet toezicht credietwezen, wat het sociaal-economisch toezicht betreft, eigenlijk niet behoefde te worden toegepast, zulks in tegenstelling met de verwachtingen van de toenmalige Minister van Financiën.

Het is volgens deze leden een volstrekte illusie te menen, dat alléén met monetaire maatregelen de gulden zodanig kan worden gereguleerd, als voor 's lands welvaart dienstig is en zoveel mogelijk kan worden gestabiliseerd.

Niet de monetaire politiek in de eerste plaats, maar de loonpolitiek, het landbouw- en huurbeleid zullen voornamelijk over het toekomstig lot van de gulden beslissen.

Een en ander brengt mee, dat de hier aan het woord zijnde leden thans niet zonder zorg zijn, dat wel het instrument der monetair politieke maatregelen juist wordt bespeeld, maar dat de gevoerde loonpolitiek, gelijk ook het landbouw- en huurbeleid op den duur een ongunstige invloed op de waarde van de gulden zullen uitoefenen.

Onze economische opbouw vertoont, aldus deze leden, toenemende verstarringsfactoren, zowel van natuurlijke aard als door maatregelen der belangengroepen, waardoor de monetaire politiek van de Regering vleugellam dreigt te worden geslagen.

Aldus vastgesteld de 29ste mei 1956.

DE DREU
SASSEN
MAENEN
MOLENAAR.